

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.335/8 2020. gada 27.augusts
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Sveika, skola! 1.septembris ir klāt
- Stāstām par keipeniešiem.
- Saruna ar Lauru un Aivaru Krūmiņiem
- Pārdomas par laikmetīgās mākslas festivālu Keipenē
- Ar izstādi noslēdzies 13. mākslinieku plenērs Keipenē
- Keipenes pagastā līgzo aizsargājama suga mazais ērglis
- Apsveikumi, aktuāla informācija

.. un, kad tā ir, tad skaidri zinām, ka atkal ir klāt pirmais septembris – Zinību diena. Citam gaidīta, citam varbūt arī nē.

Zinību dienā 1. septembrī uz Keipenes pamatskolu šogad dosies **64 skolas audzēkņi**, tai skaitā **seši pirmklasnieki**. Skolas audzēkņus ar smaidu un vasarā sakrātu radošo enerģiju sagaidīs 21 Keipenes pamatskolas pedagogs un 8 tehniskie darbinieki.

Iepriekšējais mācību gads bija negaidītiem pavērsieniem pilns. No š.g.13.marta līdz 2019./2020. mācību gada beigām vīrusa Covid19 dēļ skolā mācības notika attālināti. Šobrīd ir izstrādāti trīs iespējamie mācību procesa īstenošanas modeļi – A (mācības klātienē), B (dalēji attālinātas mācības), C (tikai attālināti). 1.septembrī mācības Keipenes pamatskolā sāksies klātienē un, cerams, arī turpināsies klātienē.

Keipenes pirmsskolas grupas šobrīd apmeklē 39 bērni, pirmsskolas grupās strādā 7 skolotāji, 3 skolotāju palīgi un logopēds.

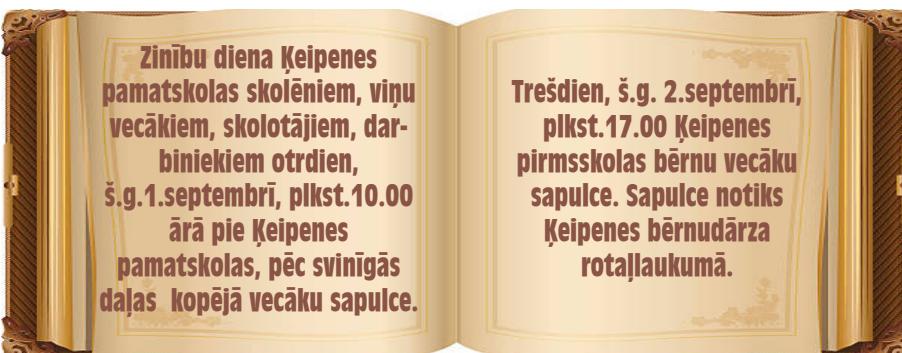
Gan Keipenes pamatskolas, gan pirmsskolas darbiniekiem jaunajā mācību gadā vēlam enerģiju, daudz radošu ideju, zinātākās audzēkņus un labu, stipru veselību!

Keipenes pamatskolas audzēkniem atcerēties veco, labo latviešu sakāmvārdu, ka neviena maize nav bez garozas, neviens darbs nav bez grūtībām. Jūsu darbs ir mācības. Lai mācību darbā veicas, lai jūs mācīties ar dzirkstīti un prieku! Skola var šķist grūta, garlaicīga un kaitinoša, taču izbaudiet to! Pēc daudziem gadiem jums tā noteikti pietrūks.

Vēcākiem – labu sadarbību ar skolu, iejutību pret saviem bērniem, augt un mācīties līdz ar viņiem, jo katru nākamā paaudze ir gudrāka un izglītotāka par iepriekšējo!

SAULAINU UN SKAIŠTU SEPTEMBRI VIŠIEM, VIŠIEM!

Keipenes pagasta pārvalde

Keipenes pamatskola un pirmsskola jaunajam mācību gadam ir gatava

Vispirms – priecājos, ka Keipenes pamatskolas un pirmsskolas audzēkņu skaits nav samazinājies un ka vecāki izvēlas mūsu skolu savu bērnu mācībām. Šogad pat ir neliels izaicinājums saplānot skolas autobusa maršruta grafiku, jo mācībām Keipenes skolā ir pieteikušies bērni arī no attālinātām vietām. Bet to visu mēs atrisināsim.

Pa vasaru esam gana daudz un čakli strādājuši: drīzumā tiks pabeigtīgi pirms-skolas 5 un 6 –gadīgo bērnu grupas telpu remonti.

Vēl jāsteidz pabeigtīgi aārā laukumiņa pie pirmsskolas izglītības iestādes ēkas „Saulīte” uzbalošanas darbi. Šie darbi tiks veikti Ogres novada pašvaldības projekta „Veidojam vidi ap mums Ogres novadā” ietvaros.

Keipenes pamatskolā ir brīnišķīgi iekārtota pagarinātās dienas grupīnas telpa un tiks izremontēts arī krievu valodas kabinets 1.stāvā.

Skolas 2.stāvā esam iekārtojuši atpūtas stūrīti, bet lejas gaiteņa sienas ir izdekorētas ar pašu bērnu zīmējumiem, kas tapusi attālinātās mācīšanas procesa laikā.

Domājam, kā pēc iespējas labāk uzlabot vidi bērniem un kā sagatavoties mācībām klātienē no 1.septembra. Sīkāku informāciju par visu sniegīsim vecāku kopējā sapulcē, kas notiks Zinību dienā – 1.septembrī. Vecāku kopsapulce šogad notiks āra zaļajā klasē pie skolas – vieta, kur agrāk atradās vecais šķūnītis. Satikt vecākus un ar viņiem izrunāties mums ir ļoti svarīgi, lai varētu sekmīgi strādāt visu mācību gadu.

Man gribas tik ļoti daudziem pateikt paldies – visiem, kas mums tic un atbalsta: uzņēmuma „Madlienas IM plus” **Melnu ģimenēm** par dāvinātajām līstītēm, **ŠIA „Senlejas”** par atbalstu skolai, **Aivaram Kalniņam** par brīnišķīgo pašdarināto atkritumu tvertni pie atjaunotā skolas basketbola laukuma, **Ingum Ozolam** un **Aivaram Kalniņam** par skolas vides sakārtošanas darbiem, **Marutai Grīnbergai** un viņas palīgiem par skaistajām dobēm pie skolas, **Dacei**

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

Krievānei, kas seko līdzi, lai tiktu izgriezti sausie zari kokiem, un papildina skolas apkārtni ar košumkrūmiem, **Ķeipenes pagasta senioriem**, it īpaši Dainai Zēmelei, par jauno sporta laukumu un gaidāmajām senioru sporta spēlēm, kurās seniori piedalīsies kopā ar skolas audzēkniem, **pagasta pārvaldes komandai**, kas atbalsta ar padomu un klātesamību pasākumos, **Ķeipenes tautas nama meitenēm** par palīdzību!

Paldies skolas lieliskajai komandai par entuziasmu un lielo nesavību! **Paldies visiem labajiem Ķeipenes jaudīm**, kas kopā ar mums rūpējas, lai mums visiem te būtu labi!

Lai mums visiem veiksmīgs un ražens jaunais mācību gads!

Ķeipenes pamatskolas direktore
Agnese Lepse

Stāstām par ķeipeniešiem

Jaunībā visu var paspēt

Kā jau agrāk rakstīju "Ķeipenes Vēstnesī", prieks par katru Ķeipenes māju, kas nav pamesta un līdz ar to neaizies zudībā, prieks par jaunajām ģimenēm, kas dzīvo Ķeipenes pagastā, audzina bērnus, kopj zemi, savu māju, savu pagalmu. Braucot Jura kalna virzienā, nevar nepamanīt pašu pirmo māju šī pašvaldības ceļa malā - "Rudzīšus", kas pamazām ir atdzīmusi, kļuvusi skaistāka, sakoptāka. Piemājas zeme ir apstrādāta, zaļo zemeņu un aveņu lauki. Tas liecina, ka šajā mājā dzīvojošie daudz strādā, ieguldā darbā spēku un enerģiju un, kā uzzināju vēlāk, savu brīvo laiku.

Redzētais mani pamudināja uzrunāt Ķeipenes pagasta "Rudzīšos" dzīvojošo jauno ģimeni - Lauru un Aivaru Krūmiņus, vēl jo vairāk tāpēc, ka Aivars ir viens no nedaudzajiem sava vecuma jaunajiem jaudīm, kas palicis uzticīgs dzimtajam pagastam.

Saruna notika siltā un mierīgā piektienas vakarā „Rudzīšos”. **Aivars ir vietējais, viņu pazīstam. Laura, pastāstiet, kā Jūs kļuvāt par ķeipenieši?**

Laura: - Esmu tepat no kaimiņu pagasta – Taurupes. Kādā no diskotēkām iepazinos ar Aivaru – viņš man iepatikās, un es viņu uzrunāju, un tā nu esam kopā un audzinām divus dēlus Aleksi un Andreju. Kā sagājām kopā, uzreiz "Rudzīšos" nesākām dzītot. Bija doma arī par dzīvošanu ārzemēs – kā iespējamā dzīvesvieta mums īpaši pievilcīga šķita Norvēģija, tomēr galu galā bērnu dēļ izvēlējāmies dzītot dzimtenē. Es gan raksturā esmu straujāka un mani vieglāk iekustināt uz pārmaiņām dzīvē, bet attiecībā par

dzīvošanu ārzemēs es tomēr biju pret. Vīrs svārstījās, viņš varbūt arī būtu gribējis palikt ārzemēs. Nu jau te, "Rudzīšos", dzīvojam 11 gadus. Pamažām māju, ko vīrs mantoja no radinieces, esam izremontējuši. Mums te patīk. Un priečajamies, ka mūsu puse nevienna māja nav tukša un pamesta, tieši otrādi – ir uzceltas pat jaunas mājas. Un šovasar viena ķeipeniešu ģimene attālākā kaimiņu mājā atgriezās no ārzemēm, lai dzīvotu Latvijā. Mūsu puse ir cerīgi, nezinu, kā citur ķeipenes pagastā. –

Pilsētas vilinājums jums abiem nav bijis?

Laura: - Man nē. Es četrus gadus mācījos Rīgā arodiskolā – mācījos biroja darba organizēšanu. Tad izbaudīju Rīgas dzīvi. Man neradās vēlme par katu cenu palikt Rīgā vai citā pilsētā. –

Aivars: - Ja jau dzīvoju laukos, tad laikam arī man tāda īpaša vilinājuma nav bijis. Es savukārt pēc ķeipenes pamatskolas beigšanas mācījos Ogres arodisusskolā par policistu. Skolu beidzu, bet par policistu neesmu strādājis, ja neskaita praksi kā izmeklētājam. Sapratu, ka tas nav mans darbs un aicinājums. Tad gribēju mācīties koledžā par ugunsdzēsēju – mani koledžā neuzņēma redzes dēļ. Tad divus gadus mācījos Rīgas celtniecības koledžā par būvdarbu vadītāju. Koledžu nepabeidzu, jo neredzēju mācībām jēgu – vienkāršs strādnieks tajā laikā pelnīja trīs reizes vairāk nekā būvdarbu vadītājs.

Sāku pelnīt naudu, strādājot celtniecībā, braukķu komandējumos pa visu Latviju. Latvijā sākās krīze, un nācās braukt strādāt uz ārzemēm – strādāju Vācijā, Norvēģijā.

Nu jau deviņus gadus strādāju AS "Latvijas autoceļu uzturētājs" Rīgas ceļu rajona Ogres nodaļas ķeipenes iecirknī. Kādus četrus – piecus gadus biju šoferis, tagad esmu ceļu meistars – brigadieris. –

Kā ir – vadīt darba kolektīvu, kurā pārējie vīri ir tēva vecumā?

Aivars: - Arī mans tēvs strādā mūsu kolektīvā. Nekādu priekšnieku netēloju, eju un strādāju kopā ar visiem, tāpēc nekādu problēmu nav. Mūsu kolektīvs nav liels – kopā esam septiņi. Darba ir daudz – mūsu iecirkņa pārziņā ir 100 km asfalta seguma ceļu un 130 km grunts ceļu. Pašlaik aktīvi rokam grāvju – gan ne ķeipenes pagastā. –

Tad lauksaimniecības darbi ir Lauras pārziņā? Viņa saimnieko pa māju?

Laura: - Arī es ikdienā nesežu mājās, bet strādāju Madlienas pirmsskolas izglītības iestādē par skolotāja palīgu. Esmu arī projekta "Protī un dari!" mentore. Un, protams, nevar aizmirst, ka esmu divu puiku mamma.

Ar zemeņu, aveņu, upeņu laukiem mums jātieka galā brīvajā laikā un atvaiļinājumā, kaut cik atpūsties un atvilkta elpu varu tikai ziemā. Vasara ir saspringts darba laiks. Aivars gan arī ziemā sava darba specifikas dēļ nevar atvilkta elpu.

Uz ogu audzēšanu mūs pamudināja mana vīra vecāki, kas deva padomus, visu ierādiņu, joprojām palīdz mums. Var teikt, ka mēs kopā ar viņiem ogu audzēšanā kooperējamies.

Aivars: - Arī rudens-ziemas periodā, kas ilgst sešus mēnešus, nevaru pilnvērtīgi atpūsties, jo ziemā man nākas celties pusčetros no rīta un braukt skaftīties autoceļus, lai novērtētu, kādi darbi steidzami jādara – vai jātīra sniegs, vai ir melnais ledus un ceļš jānokaisa vai kas cits jādara. Mani darbinieki, kas šos darbus dara, arī ceļas agri – četros. Kad cilvēki mostas un dodas savās ikdienas gaitās, mēs jau esam pāris stundas

Laura un Aivars brīvajā laikā labprāt apmeklē autokrosa sacensības, kurās piedalās Aivara brālis Dainis. Laura pie Daiņa sacensību auto.

cītīgi strādājuši, ja ir bijusi tāda vajadzība. Bieži gan cilvēki nenovērtē mūsu darbu un izsaka pārmetumus. Varbūt tāpēc, ka neredz mūs strādājam, jo tajā laikā vienkārši vēl bauda saldus sapņus. Pa šiem gadiem esmu jau pieradis pie tāda dzīves ritma. –

Vai ir doma paplašināt ogu laukus?

Laura: - Ir gan tāda doma, jo pieprasījumu pēc ogām pat nevaram apmierināt. Gadās pat tā, ka pašiem nepaliel ogas, ko sasaldēt zimai. Man un arī Aivaram nav lauksaimniecības izglītības, tāpēc es Priekuļu Sertifikācijas un testēšanas centrā izgāju 160 stundu mācību kursu bioloģiskajā lauksaimniecībā. Ir jāmācās, jāpilnveidojas, ja gribam savu saimniecību attīstīt, paplašināt. –

Aivars: - Pēc stādiem braucam pakaļ uz Lietuvu. Tur nezin kāpēc gan upeļu, gan aveļu stādi lētāki nekā Latvijā, un šķirnes interesantākas. –

Konkurences nebaidīties? Kaimiņu saimniecības arī ir ogu audzētājas.

Laura: - Nebaidāmies! Mums katram savs pircēju loks, savi darbi darāmi un savi plāni! –

Ar ko jūs katrs sākat dienu?

Laura: - Es – ar kafijas krūzi. Esmu augšā strauji – modinātājs nozvana, un es celos. –

Aivars: - Man gribētos celties tā palēnām, mierīgi un izbaudot, bet nevaru – darbs gaida. –

Nedēļas mīļākās dienas jums ir...

Laura: - Tās mums ar Aivaru abiem ir vienas un tās pašas – piektdiena un sestdiena, kad visa ģimene esam kopā, varam kaut vai vakarā pasēdēt, parunāties, atpūsties. Svētdiena jau pāriet jaunās darba nedēļas noskaņās. –

Ja jautu izmainīt tikai vienu lietu pasaulē vai ķeipenē, vai jūsu dzīvē, kas tā būtu?

Laura: - Es gribētu, lai pasaule kļūtu cilvēcīgāka. Passaulē trūkst cilvēcīguma. Negribas pat ziņas lasīt – tur tik daudz negatīvā. –

Aivars: - Es neko negribētu mainīt, mani viss apmierina. Ak, nē, tomēr gribētu gan – lai būtu mazāk jāstrādā. Cītādi tikai darbs, darbs, darbs... Man vēl vasarās arī siens jāsagatavo. Jau kuru vasaru saku – viss, vairāk nākamvasarā zāli sienam nepļausim! Bet atkal plauju! –

Jūs abi pieminat to, ka ir saspringts darba laiks, ka daudz jāstrādā. Ko darriet, lai atgūtu spēkus, kad tie galīgi izsīkuši?

Aivars: - Visus darbus metam malā – gan mēs, gan vecāki – un braucam skatīties, kā autokrosa sacensībās startē mans jaunākais brālis Dainis. Autokross ir Daiņa aizraušanās daudzu gadu garumā, un mēs esam viņa lielākie atbalstītāji un fani. Šajās sacensībās atpūšamies, gūstam energiju, kaut arī, protams, pārdzīvojam par brāli. Dainim sacensības veicas labi, viņš ir vicečempions, mēs lepojamies ar viņu! –

Laura: - Jā, mēs visi, izņemot mūsu jaunāko dēlu, kuru šīs sacensības neaizrauj, braucam uz autokrosiem, kuros piedalās Dainis. Mums patīk! Uz diskotēkām vai ballītēm vairs īsti nesanāk aiziet, un Covid19 dēļ arī tas nebija iespējams. –

Ja būtu laiks un pietiekami daudz naudas, kādam valaspriekam to izmantotu?

Laura: - Neesmu par to domājusi. Tādām domām neatliek laika, jo nemitīgi esam kustībā, darbojamies, strādājam. Varbūt kādreiz – pēc gadiem... Tagad ir jāstrādā un visu jāpaspēj. –

"Rudzīšos" bija B.Mietule

Visu izglāba pilnmēness

Šis gads, sākot no marta, vīrusa Covid 19 dēļ ir bijis tāds kluss, stresains, saspringts, nemierīgs, tāpēc vasarā gribējās šo iekšējo nemieru un saspringumu beidzot nokratīt no pleciem, sajusties viegli, mierīgi, saulaini, krāsaini, nedomāt vairs smagas domas un nerisināt problēmas. Un arī pabaudīt kaut ko vieglu, gaišu, priecīgu, kaut arī netradicionālu un mazliet kreizī. Tādā vasarīgi vieglprātīgā noskaņā vismaz es un, domāju, arī citi ķeipenieši un Ķeipenes viesi (kopā apmēram 70 cilvēku) **31.jūlijā sagaidīja otro laikmetīgās mākslas festivālu**, kura tēma šogad bija gadalaiki. Tēma laba.

Tēmu vakara gaitā bija uzņēmušies risināt neatkarīgais teātris "Buratinō" ar performanci „Gadalaiki” bijušās Ķeipenes dzelzceļa stacijas teritorijā, laikmetīgās dejas teātris „Stars Well” ar dejas izrādi „Zuša stāsts” Ķeipenes brīvdabas estrādē, mākslinieki – Ķeipenes 13.vasaras plenēra dalībnieki ar saviem skatītāju acu priekšā tapušajiem luminiscējošajiem gleznojumiem, „Stars Well” dejotāji baltos triko, kas nakts tumsā rīnkoja ap gleznotājiem to jaunrades procesa laikā kā kukaiņi ap spožu gaismu, jaunie mūziķi un soliste ar saviem priekšnesumiem, mīmi un vides projekciju veidotājs nakts plenērā Krustiņu kvartālā. Vides projekcijas tika izrādītas uz četriem ekrāniem – uz viena ekrāna ziemas ainava, uz otra – vasaras u.t.t.

Vispirms par Ķeipenes dzelzceļa stacijā redzēto performanci. Melni tēri, skumja mūzika – vijole un saksofons, vīrietis, ko pa sliedēm nesa, paceltu uz rokām; sievietes, sakarinājušās ap bāku. Pārāk bēdīgi, lai būtu labi un uzmanību piesaistīsi saulainā vasaras vakarā.

Un tad – bungu rīboņa, kas lika visiem atmosties no vieglās snaudas un ne tikai sajust, bet arī saņemt energiju no septiņiem bundziniekiem – piecām daiļā dzimuma pārstāvēm un diviem vīriem, kas, atrodoties uz Milžu galda, ne tikai darbojās ar bungu vālītēm, bet arī kustējās bungu ritmos. Vareja just, ka pašiem bundziniekiem patīk tas, ko viņi dara, un arī skatītājiem patīk viņu priekšnesums. Tas bija tik spēcīgs emociju sprādziens!

Ko var teikt par „Zuša stāstu” Ķeipenes brīvdabas estrādē? Varētu jau neteikt neko vai teikt, ka izrāde bija brīnišķīga. Bet tad būtu, kā Andersena pasakā par kailo karali, kur visi karalim glaimoja, cik viņš skaisti apgērbies, kaut arī karalis bija kails...

Izrādes tapšanu ir atbalstījis Valsts Kultūrapitāla fonds un programma „Latvijas skolas soma”, un izrādes mērķauditorija ir vidusskolēni un pieaugušie. Tā interneta.

Kā viens no izrādes uzdevumiem ir izvirzīts aicināt nebūt vienaldzīgam pret pasaules ekoloģijas procesiem caur Eiropas zuša stāstu. Tēma aktuāla, bet vai tā bija risināma saulainā vasaras vakarā Ķeipenes brīvdabas estrādē, kur cilvēki atnākuši atpūsties, atslābināties no problēmām un smagām domām? Pēc skatītāju reakcijas šķita, ka tomēr nē. Izskanēja klusas replikas: nu keriet vienreiz to zuti ciet, lai miers!

Arī izrādes veidotāju iecere „iekustīnāt skatītāju, liekot ķermeniski sajust izrādes stāstīto stāstu, kopīgo ieelpu un izelpu, kopīgo ritmu”, aicinot skatītājus uz skatuves, drošības nolūkos katram iedodot sejas masku, ķeipeniešu vidū neguva atsaucību. Filmējot izrādes fragmentu, nemaz nepamanīju, ka ar savu telefonu rokās esmu palikusi viena, jo visi pārejtie man līdzās stāvošie, redzot, ka viņiem tuvojas ar aicinājumā kāpt uz skatuves pastieptu roku, bija pamukuši kur nu kurais.

Krustiņu kvartāls laikmetīgās mākslas baudītājus sagaidīja skaisti izgaismots un krāsains. Ķeipeniešu iecienītie muzikālie jaunieši spēlēja un arī nedaudz dziedāja, gleznotāji gleznoja, dejotāji dejoja, mīmi staigāja un smidzināja uz cilvēku rokām kaut kādu šķidrumu, bufete darbojās pilnā sparā. Uz ekrāniem mainījās video projekcijas – dabas ainavas dažādos gadalaikos. It kā viss bija labi un skaisti, tikai... skumji un bēdīgi. Pat jaunieši nezin kāpēc bija izvēlējušies tādus nu ļoti nopietnus skaņdarbus, un vasaras dabas ainavas arī bija tādas rudenīgi skumjas...

Visu skumjo noskaņu paglāba pilnmēness, kas tajā vakarā bija vienkārši brīnumskists un iedvesmojošs un kopā ar daudzkrāsaini izgaismoto Krustiņu kļavu un izgaismotajiem logiem uz tumšo debesu fona bija visskaistākā glezna, kurā skatīties un skatīties un par kuru jūsmot tik ilgi, kamēr saule lec.

Paldies pasākuma organizatoriem un dalībniekiem par ieguldīto darbu un enerģiju, jo darbs ieguldīts tiešām liels! Bet varbūt nākamgad varētu uzaicināt uz Ķeipenes laikmetīgās mākslas festivālu citus māksliniekus un tad festivālam būtu citas krāsas un cits skanējums!

B.Mietule

Krustiņi pilnmēness naktī

Laikmetīgā deja uz Ķeipenes dzelzceļa sledēm

Arī bāku var izmantot mākslinieciskām izpausmēm

Keipeniešu pārdomas par laikmetīgās mākslas festivālu Ķeipenē

Daiga: - Laikmetīgās mākslas festivālu es šogad apmeklēju pirmo reizi. Kopā ar dēlu bijām visās trīs festivāla norises vietās – gan pie dzelzceļa stacijas, gan Ķeipenes estrādē, gan Krustiņu kvartālā. Mājās atgriezāmies tikai pēc pusnakts. No visa, ko redzēju, man patika tikai bundzinieki uz Milžu galda un tā meitene, kas dziedāja Krustiņu kvartālā.

„Zuša stāsts” un viss pārējais, ko redzēju, man nepatika, bija garlaicīgi. Nākamgad diezin vai uz šādu pasākumu vairs iešu. –

Krišs Arnolds: - Es uz laikmetīgās mākslas festivālu biju otro reizi. Pagājušajā gadā uz pasākumu biju aizgājis kopā ar mazo brālīti Lūkasu.

Man šogad nekas festivālā nepatika, arī bundzinieki nē. Noskatīties visu noskatījos, bet tas man nešķita interesanti.

Nākamgad noteiktī uz šādu pasākumu niešu, jo es jau vairs arī nebūšu Ķeipenē. –

Krišs Arnolds un Daiga

Rudīte, Artis un mazais Kristaps

Rudīte: - Šis bija pirmais laikmetīgās mākslas festivāls, ko es apmeklēju Ķeipenē. Kopā ar ģimeni bijām lejā pie stacijas un Ķeipenes estrādē skatījāmies „Zuša stāstu”. Izrāde „Zuša stāsts” man loti patika, stāsts bija aizraujošs, gribējās ieklausīties, saprast izrādes vēstījumu. Par to, ko redzēju lejā pie stacijas: laikmetīgā dejošana man bija neizprotama, iemidzinoša. Vajadzēja visu jautrāk. Labi, ka bija bundzinieki, kas atmodināja, uzmundrināja. Bundzinieki bija vietā, laikā un loti labi.

Krustiņu kvartālā nebijām, bija jāliek puka gulēt. –

Artis: - Neesmu nekāds trakās mākslas piekritējs. Stacijā bija sajūta kā bēru ceremonijā – nu labi, vijole, bet saksofonists varēja uzspēlēt kaut ko gaišāku, priecīgāku. Tāda veida māksla man nav pārāk saprotama un pieņemama. Bungas – tas bija labi.

Izrāde „Zuša stāsts” bija tāds izglītojošs pasākums, pamācošs. Mani arī uzaicināja skatuves, ka uz skatuves jutus ne pārāk komfortabli, labāk būtu sēdējis skatītāju rindā.

Gribētos, lai šādi laikmetīgās mākslas festivāli ir izklaidējoši, ar humoru, muzikāli, jautri, ne tik sērīgi. –

Ekspresīvās bundzinieces un budzinieki patika visiem

Zina

Tas apgrūtināja redzamību un skatīšanos.

Tiku uzaicināta arī uz skatuves, bet ātri nogāju lejā, jo man priekšā bija gara auguma vīrietis, kuram man bija jāliek roka uz pleca, tas bija apgrūtinoši, un vēl lika lēkāt – tādas aktivitātes vairs nebija piemērotas mana vecuma cilvēkiem.

Ar cerībām uz skaistu koncertu gāju uz Krustiņu kvartālu. Jā, bija jau labi – mīmi, gleznotāji, dejotāji. Bija kaut kas mazliet citādāks nekā pagājušajā gadā. Bet konerts sagādāja zināmu vilšanos. Sajutos kā simfoniskā orķestra koncertā. Mums, lauciniekim, gribētos, lai nečīgā vijoli un nespēlē klavieres, lai labāk vairāk padzied, jo meitene dziedāja loti labi. Ilgi pacietīgi gaidīju, kad meitene dziedās vēl. Jāgaida bija ilgi, bet sagaidīju. Diemžēl tās bija tikai divas dziesmas, ko soliste nodziedāja, un koncerts beidzās. –

Vasaras plenērs noslēdzies

Svētdien, š.g. 2. augustā, ar izstādi pie Keipenes tautas nama noslēdzās desmit dienas ilgušais 13. mākslinieku plenērs. Plenēra dalībnieku šovasar bija mazāk nekā citus gadus. Varbūt pie vainas Covid-19, varbūt citi iemesli.

Pie Keipenes tautas nama bija izstādītas sešu mākslinieku gleznas: Ziedoņa Bārbala (Jēkabpils), Jura Ģērmaņa (Rīga), Vitas Beikertes (Ogre), Mairas Veisbārdes (Jūrmala), Valerija Dičkovska (Rīga) un Veltas Riekstiņas (Ogre). Tie ir mākslinieki, kas šogad piedalījušies plenērā. Māksliniece Vita Beikerte uz izstādi diemžēl nebija ieradusies.

Izstādes diena bija saulaina, lietus netraucejā baudīt mākslas skaistumu, tāpēc skatītājiem bija iespēja pieiet pie māksliniekiem, aprunāties, pateikt savu atzinību par iepatikušos darbu. Kāda no gleznām tika arī nopirkta – Ziedoņa Bārbala Keipenes ciema centra ainava, arī Valerija Dičkovska glezna.

Nu ko? Mākslas draugiem atliek gaidīt nākamo vasaru ar jaunu plenēru un krānauji kādai gleznai, kas iepatiksies.

Izstādi apmeklēja **B.Mietule**

Izstādē piedalījās arī bijusi ķeipenieite
Velta Riekstiņa

Valerija Dičkovska glezna

Vitas Beikertes glezna

Mairas Veisbārdes glezna

Tas tik ir KARTUPELIS!

*Vēju, vēju, vasarina,
Kādi tavi rācieniš!'
Citi lieli, citi mazi,
Citi tādi pumpuriš'.*

Arī ķeipenietes Astrīdas Zepas mazdārzinā šogad izauguši kartupeļi – gan lieli, gan mazi. Bet viens ir īpašs eksemplārs – liels un interesants. Citiem tas atgādina pīlēnu, citiem – bērnu multēnu varoni Homēru Simpsonu. Kartupelis sver 715 gramus. Un ko tas atgādina jums?

Kartupelis ir latviešu iecienīts dārzenis, un to latvieši dēvē dažādos vārdos. Latviešiem kartupelis ir gan karpelis, kartups, kartpelis, kartufelis, gan rācenis, gulba, tupenis, pimpulis, pampālis, tupelis, buļba, buliks, buļvs, pentupelis, rācins.

Š.g. 12.septembrī plkst.18.00

**Keipenes tautas namā
LATVIEŠU
KAMERMŪZIKAS VAKARS**

Piedalīsies:
**Ilva Bāliņa (vijole), Brīgita Čirkše (vokāls),
Kate Lasmane (flauta), Liāna Muižniece (vokāls),
Aleksandrs Avramencs (klavieres),
Ernests Valts Circenis (klavieres).**
Ieejas maksa 2 euro

Ķeipenes pagastā ligzdo divas Latvijas Sarkanajā grāmatā iekļautas putnu sugas

Esam saņēmuši informāciju, ka Ķeipenes pagasta teritorijā ligzdo īpaši aizsargājamā suga mazais ērglis. Dabas eksperti to apsekojuši tieši pirms gada 6. jūlijā.

Pēc ekspertu sniegtā apraksta mazā ērgļa ligzda Ķeipenes pagastā pagājušajā gadā atradusies meža teritorijā lielā eglē – raganu slotā. Iznāk, ka mazais ērglis ligzdas vietu katru gadu maina. Tajā pašā Ķeipenes pagasta mežā vecas mazā ērgļa ligzdas dabas eksperti atraduši vēl vienā citā eglē, arī apsē un melnalksnī.

Kā var izlasīt mājaslapā www.mazaiserglis.lv, tad neviens citā valstī Eiropā nedzīvo tik daudz mazo ērgļu kā Latvijā. Latvijā dzīvo arī aptuveni piektā daļa visas pasaules mazo ērgļu – aptuveni 3700 pāru. Nu zinām, ka Ķeipenes pagastā arī dzīvo kādi no šiem Latvijas mazo ērgļu pāriem.

Mazais ērglis ir vidēja auguma plēsējputns, kura spārnu izpletums sasniedz ap pusotru metru. Tam ir gari un plati spārni ar stūrainiem galiem un brūns spalvu tērps.

Parasti mazais ērglis ligzdas būvējot netālu no meža malas, augstu koku žāklēs. Ligzdas ir liels zaru krāvums, un mazais ērglis tās visu sezonu dekorē ar zaļiem zariem. Jaunbūvētas ligzdas, savukārt, var būt ļoti mazas.

Mazais ērglis ir viens no mazākajiem ērgļu saimē, pieaudzis tas kļūst aptuveni trīs, četru gadu vecumā un var dzīvot pat 20 gadu. Latvijai mazais ērglis ir ļoti īpašs putns, jo mūsu valsts ir būtisks šīs aizsargājamo putnu populācijas centrs.

Bet tagad mazliet vēl par Ķeipenes pagastā dzīvojošiem mazajiem ērgļiem. To ligzdai tuvākā viensēta saskaņā ar dabas ekspertu sniegtajām ziņām ir apmēram 300 m attālumā, un tā ir Ķeipenes pagasta „Puriņi”. Sazinājos ar nekustamā īpašuma „Puriņu” īpašnieku Pēteri Rudņiku, lai pajautātu, vai viņš zina par mazā ērgļa eksistenci mājas tuvumā.

Pēteris Rudņiks: - Par to, ka mūsmājas tuvumā dzīvo mazais ērglis, uzzināju tikai šogad, kad saņēmu vēstuli par plānoto mikroliegumu teritorijai, kurā atrodas mazā ērgļa ligzda. Mazā ērgļa ligzda atrodas manā mežā īpašumā.

Vēstulē bija uzaicinājums man kā zemes īpašniekam paust viedokli par mikrolieguma izveides ieceri. Vai mikroliegums tiks noteikts, pagaidām nezinu, gaidu atbildi par to, kāds lēmums ir pieņems šajā jautājumā.

Mazais ērglis

Foto no mājaslapas www.mazaiserglis.lv

Uzzinājis, ka manā mežā dzīvo mazais ērglis, protams, devos uz mežu un ligzdu atradu. Tā arī šogad atrodas eglē. Ligzdā gan pašus ērgļus nemānīju. Lidojam gan tos esmu redzējis. Izskaņā līdzīgi vanagiem, tikai lielāki.

Izrādās, ka mēs ar mazajiem ērgļiem jau vairākus gadus esam dzīvojuši draudzīgi līdzās, viens otru netraucējot. Tāpat dzīvosim arī turpmāk.-

Nu ko var piebilst? Latvija var lepoties ar mazo ērgli un ar to, ka mēs esam šim īpašajam putnam piemērota un laba dzīvesvieta. Un arī Ķeipenes pagasts tai skaitā.

Ķeipenes pagastā manīts arī vēl cits Latvijas īpaši aizsargājamo sugu sarakstā un Latvijas sarkanajā grāmatā iekļautais putns - melnais stārkis. Tas redzēts Ķeipenes pagasta „Īkmaju” un „Vieglāju” māju tuvumā. Kādreiz melnais stārkis bijis Latvijā samērā parasts ligzdotājs, bet melno stārkū skaits ir ievērojami samazinājies.

B.Mietule

Daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašnieki un īrnieki!

Š.g. jūlijā mēnesī SIA „Ķilupe” vairākām Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājām “Atmodām”, “Kraujām”, “Atvariem”, “Palejām” par sadzīves atkritumu izvešanu ir uzrēķinājusi papildus maksu, jo šo māju sadzīves atkritumu konteineri jūlijā ir bijuši pārpildīti, un atkritumu maisi, acīmredzot, arī ir bijuši nolikti blakus konteineriem. Pārpildīti konteineri visbiežāk ir tāpēc, ka kāds mājas iedzīvotājs ir izdomājis iztīrīt no vecām mantām un lietām vai nu savu dzīvokli vai pagrabu.

Atgādinām, ka sadzīves atkritumu konteineri ir domāti **mājsaimniecībā ikdienā radīto** sadzīves atkritumu ievietošanai – virtuves atkritumiem, plastmasas sadzīves priekšmetiem, apaviem, traukiem, u.c. atkritumiem, kas radušies sadzīvē. Bet lai savus pagrabus un dzīvokļus atbrīvotu no savu laiku nokalpojušām un nederīgām lielgabarīta lieťām, katram pašam ir jāslēdz līgums ar atkritumu apsaimniekošanas firmu par šo atkritumu izvešanu un pašam no saviem līdzekļiem jāpamaksā šo atkritumu izvešana, nevis jāliek par to maksāt citiem.

Lūk, pie “Atvaru” konteinera kāds pamaniņies nolikt izjauktu ledusskapī. Spilgs piemērs, kā nedrīkst darīt.

**Keipenes pensionāru biedrība
“Avotkreses”**
2020.gada 4.septembrī
rīko starppagastu senioru

**SPORTA SPĒLES
“Paaudžu tilts II”**

Sporta spēles notiks Ķeipenes pamatskolas āra teritorijā
Dalībnieki: senioru komandas no
Mēģeles, Ķeipenes, Taurupes,
Suntažiem, Lielvārdes, Krapes un
Madlienās

Plkst.10.00 - 10.30 - komandu ierašanās
un reģistrēšanās

Plkst.10.30 - Ķeipenes pamatskolas jaunā basketbola laukuma svinīga atklāšana

Plkst.11.00 - sporta spēļu atklāšana

Līdzi jāņem jautru noskaņojumu!
Daina Zēmele, tālr.Nr. 28394558;
e-pasts: avotkreses@inbox.lv

Paldies par skolai veltītajiem gadiem

28.augusts ir pēdējā darba diena Ķeipenes pamatskolas skolotājai **Ritai Šķelei**, kura izlēmusi aiziet pelnītā atpūtā. Rita Šķele Ķeipenes pamatskolā sākusi strādāt 1970.gada 1.septembrī. Šogad 1.septembrī būtu palikuši 50 gadi, kopš skolotāja strādā Ķeipenes pamatskolā, un 52 gadi - kopā nostrādāti skolā.

Sakām paldies skolotājai Ritai Šķelei par skolai veltītajiem gadiem, par talantīgu un godprātīgu darbu, izglītojot un audzinot vairākas ķeipeniešu paaudzes!

Dzīvē ir tā: „Kad es no rīta atveru acis, mani sagaida nevis pasaule, bet gan miljons iespējamo pasaulu. Iespējas ir dzīves zelts, kas ļauj mums justies laimīgiem. Viss ir mūsu rokās. Tiklīdz mēs saskatām savas iespējas un sākam tās “iekustināt”, tās daudzkāršojas!“ Novēlam skolotājai Rita Šķelei, beidzot darba gaitas, atrast jaunas dzīves iespējas, kas sniedz gandarījumu un prieku, un vēlam stipru veselību!

Ķeipenes pagasta pārvalde

Kad vasara iet projām-
Svied puķi debesīs,
Jo iespējams, ka prieku
Pie tevis rudens dzīs.
Gan asterēm, gan flokšiem
Tiek ziedos siltums lūgts,
Kad cīntainēs un klānos
Sāk zosu bari dūkt,
Kad baltu graudu upes
Uz brūnām klētīm plūst,
Kad sēnu biržis smaržo
Un ūbols mutē kūst...
Drīz pienāks arī rīti,
Kad pārsla pārslu dzīs,
Bet kamēr nav par vēlu –
Svied puķi debesīs!
/M.Bārbale/

Krāsaini un saulaini sveicieni jubilejās ķeipeniešiem - Augusta jubilāriem! Veselību, laimi un daudz mīlestības!

Priecāties par sauli un vasaru, par skaistumu visapkārt – ziediem, sēnēm, mākoņiem, cilvēkiem... „Ja tu spēj saskatīt skaistumu, tad tikai tāpēc, ka skaistums ir tevī pašā. Jo pasaule ir kā spogulis, kurā katrs redz sevi pašu.“ (Paulu Koelju)
Bet, ja jūs pasaulē redzat tikai slikto, tad varbūt ir vērts aizdomāties un godīgi ieskatīties sevi!

Ķeipenieši **Gaida un Romualds Nedvecki** augustā nosvinējuši 40 gadu kāzu jubileju – Rubīna kāzas. Laulības reģistrācija notikusi 1980.gada 9.augustā Ķeipenes ciema TDP izpildkomitejā. Vecākiem sveicienus kāzu jubilejā sūta meita.

Miile vecāki, sveicu Jūs 40 gadu kāzu jubilejā!

Neteic man, ka skaisti vārdi lieki,
Nāc, lai vieglāk visās kraujās kāpt,
Iesim tā, lai dalītī ir prieki
Un lai sāpes abiem vienlīdz sāp.

Inese ar ģimeni

Ķeipenes pagasta pārvalde
pievienojas apsveikumam un novēl
Nedveku ģimenei veselību, dzīvesprieku

un saulainas, mīlestības piepildītas ar
turpmākās kopdzīves dienas!
Šai dzīvā pasaule ar viņas spožām dzīlēm,
Ar bezdibēniem, kalnu gruvumiem
Mēs atnākam, lai iemācītos – mīlēt.
Un tas ir augstākais no mūsu guvumiem.

/I.Auziņš/